

ლელო

სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ფიზიკური კულტურისა და სპორტის კომიტეტისა და პროლეტარული სპორტის საბჭოს ორგანო

Орган Комитета по физической культуре и спорту при Совете Министров ГССР и республиканского Совета профсоюзов

1970 წ.
№ 57 22
(4051) 22
მარტი.
3 პირა.
შპს 3 აბა.

გაზეთი გამოდის
1984 წლის
18 აპრილიდან



ყველაფერი თქვიდას იწყება

სტოკჰოლმი, 20 მარტი. აქ მიმდინარე მსოფლიო ჩემპიონატში ფინელმა ბოქსერებმა საკმაოდ მაღალი კლასი აჩვენეს, მაგრამ როგორც ჩანს, დიდი ჯაფა შეალიყს წინა მატჩებს და დღეს ჩემპიონატის ფინალში შეხვედრამი გამანადგურებელი მარცხი იწყებს — 1:9.

მა, მაგრამ პერიოდის მიწურულს პალმეისტმა საპასუხო შაბა გაიტანა — 1:1.

იქვე მოედნიდან გააძევეს ლუტჩენკო და ლუნდსტრემმა მეოთხე შაბა მოათავსა საბჭოთა ნაკრების კარში.

ნდმა ქულათა თანაბარი რაოდენობა დააგროვა, მაშინ უპირატესობა მიენიჭება ნაკრებს, რომელსაც უკეთესი შედეგები აქვს ამ ორი გუნდის ურთიერთ შეხვედრებში. თუ ჩემპიონი ამ წესითაც ვერ გამოვლინდა, მაშინ გადამწყვეტ როლს ითამაშებს გატანილი და მიღებული შაბების საერთო სხვაობა ჩემპიონატის ყველა მონაწილესთან შეხვედრაში. თუ ამ მეთოდსაც გამარჯვებული ვერ გამოვალინდა, მაშინ გუნდების საბოლოო მდგომარეობას განსაზღვრავს გერმანიის წოდებული „გოლების კოტაჟი“. ეს ნიშნავს, რომ თუ გუნდს 50 შაბა აქვს გატანილი და 10 მიღებული, მისი „კოტაჟი“ ხუთს უდრის.

გათამაშების ცხრილი

მდგომარეობა 21 მარტისთვის

სსრ კავშირი	შპს	გ	ფ	შ	ბ	ქ
სსრ კავშირი	5	4	0	1	26	7
შპს	5	4	0	1	27	10
ინფორმაცია	5	3	0	2	24	13
ინფორმაცია	5	3	0	2	15	18
გერმანია	4	0	0	4	8	23
პოლონეთი	4	0	0	4	4	33

გამარჯვება ვიცა-ჩემპიონატში

თბილისი. „ლელო“-ს მხარეშია დიონი. 21 მარტი — „დინამო“ (თბილისი) — „დინამო“ (კიევი) 2:1 (2:0).

თბილისი: ურუშაძე, ძოძუაშვილი, კანთელაძე, ხურცილაძე, ხინჩიკაშვილი, პეტრიაშვილი, კუტივაძე (ილიაძე), ასათიანი, მეტრეველი, გ. ნოღია, ლ. ნოღია.

გაზეთი

ქუთაისში ადგილობრივი ტორპედოელებმა რსტოვის არმიელთა გუნდს უმასპინძლეს. გაიმარჯვეს სტუმრებმა — 1:0 გოლი გაიტანა ტრეპინმა (30-ე წ.).

ურალის სათნილამურო ბილიკებზე

პარკოვსკის (სვერდლოვსკის ოლქი), 20 მარტი. გუშინ ქალაქის მთავარ მოედანზე სახეობოდ გაიხსნა სსრ კავშირის ჩემპიონატი „სათნილამურო რბოლაში“. მასპინძლები სპორტის დიდი მოყვარული არიან. ისინი გულთბილად შეხვდნენ სტუმრებს — მსოფლიოს საუკეთესო მოთხილამურეებს, რომლებიც ხელ რამდენიმე წნის წინ ბრწყინვალედ გამოვიდნენ მაღალი ტაბურების ფერდობებზე. ამ დღეებში გ. ვედენინს, ვ. ვორონოვს, ა. ოლიუნიას, ვ. კულაკოვს, ნ. ფიოდოროვს და სხვა ვარსკვლავებს ძნელი ბრიოლა ელთი საბჭოთა-კავშირში უძლიერესი სახელისთვის. არც სარბიელი იქნება მაინცდამაინც სახარბილო: დღისით ჰაერის ტემპერატურა ზოგჯერ ხული გადაუსია.

შეიბრება დღეს დილით დაიწყო. ქალთა ტურნირში 3 კილომეტრის შემდეგ ვეტერანი ა. კოლჩინა (მოსკოვი) ორ წამს უგებდა II ადგილზე მამაკალ ნ. ფიოდოროვს (ლენინგრადი), მაგრამ შემდეგ ორივეს გაუსწრო ნ. შებალინამ (ლენინგრადი) და ჩემპიონის ტიტრის მემდიც მას დარჩა. გერმანელი ფიოდოროვს სედა, ბრინჯაო — კოლჩინას.

სსრ კავშირის XXVII ჩემპიონატი

ყველაზე აბრისიული თავდასხმა, ყველაზე უკბილო დაცვა

პაუნსი, 21 მარტი. კალათბურთულ ქალთა ჩემპიონატის მეოთხე კალენდარულმა დღემ უსამართლოდ მოუტანა ერთ-ერთი ლიდერს — ლენინგრადის „სპარტაკს“. ნევისპირებებმა გერმანიის გააწყვეს აღმავლობით მოთამაშე ვოლნისის „კიბიტისთან“ და ხელი მოაწერეს კავიტულაციას — 57:65.

გათამაშების ლიდერმა — მოსკოვის ოლქის „სპარტაკმა“ კიდევ 1 ქულა მოიმარაგა: ამჯერად დაამარცხა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის გუნდი (63:50), რომელიც ამჯერად სასიამოლო ზონაშია.



ნორილსკი. იმიერპოლარეთის აკვალანგისტთა კლუბი „ნორდი“ ათწელზე მეტია, რაც არსებობს. აქ 2 სპორტის ოსტატი, 1 ოსტატობის კანდიდატი, 20 პირველთაწიფისანი, 150-ზე მეტი მეორე და მესამეთაწიფისანი ჰყავთ. აკვალანგისტთა გარდა, კლუბის წევრები არიან მუკუნთაველები და სწორედ ესენი წარმოადგენენ ამ კოლექტივის ბირთვს.

გათამაშების ცხრილი

მდგომარეობა 21 მარტისთვის

„სპარტაკი“ (მოსკოვის ოლქი)	თ.	მ.	წ.	ბ.	ქ.
„სპარტაკი“ (მოსკოვის ოლქი)	9	8	1	557	489
„სპარტაკი“ (ლენინგრადი)	9	7	2	590	589
„პინარპოშინი“ (ვილნიუსი)	9	6	3	580	494
„ურალმაშინი“ (სვერდლოვსკი)	9	6	3	591	587
„პრემიერსტინი“ (ლენინგრადი)	9	4	5	540	548
„დინამო“ (მოსკოვი)	9	4	5	581	544
„პოლიტექნიკა“ (კაუნასი)	9	3	6	491	584
„სპარტაკი“ (მოსკოვი)	9	3	6	611	611
სპი (თბილისი)	9	3	6	525	578
„დინამო“ (კიევი)	9	3	6	524	572
„პოლიტექნიკა“ (ტარტუ)	9	1	8	457	551

მსოფლიო თასები — მ. შაპტსა და კ. შრანსს

ვალ-გარდენში გამართული მსოფლიო პირველობის შედეგები საბოლოო სახეობად გამოვლინდა. ასპარეზობის დამთავრების შემდეგ კიდევ რამდენიმე ტურნირი მოეწყო და თასებს ახალი მფლობელები გაუჩნდათ. ბედის მამიბელები ვალ-გარდენიდან ამერიკის კონტინენტს ეწვივნენ — ჯეკსონ-პოლში, ჰევენლი-ვალსა და ვანკუვერში სამი შეჯიბრება ჩატარეს, ბოლოს კი ნორვეგიაში გადანიშნულს და ვოსტერ-გენში იასპარეშეს.

გამართა, გამარჯვება პ. რუსელს (საფრანგეთი) დარჩა. ავსტრიელი ვ. ბლინერი მეორე იყო.

ვოსტერგენში საუკეთესო შედეგი ლაფორტმა მოიპოვა. მომდევნო ადგილებზე გავიდნენ ავსტრიელები დრეკსელი და პრილი. ამ გამარჯვებით ლაფორტმა III ადგილზე გადანიშნულა, თანაგრუნდელ მ. მაკის ჩამორჩეობა კი გულარ შექმლ (ბოლო ტურნირში წარუმატებლობის მიუხედავად, მაკიმ ადრე მოპოვებული ქულებით წყალობით II ადგილი შეინარჩუნა).

საბჭოთა სპორტის გამარჯვება

პარიზი, 20 მარტი. (საქედნის). საბჭოთა ძალოსან ვ. ალექსეივის წარმატება, რომელმაც სამპილში ფანტასტიკური ზღვარი გადალახა — 600 კგ აიღო, დიდი მოვლენა სპორტის ისტორიაში, — წერს გაზეთი „კომპი“, როცა სსრ კავშირის სპორტსმენის მიღწევას აანალიზებს. უკანასკნელი 15 წლის განმავლობაში, — აღნიშნავს გაზეთი, — ძალოსანთა რეკორდი 100 კგ-ით გაიზარდა. ბოლო ხანებში პირველობაზე საბჭოთა სპორტსმენები ვლასოვი და შაბოტინსკი. ასლა შათი გზა აღიქმებოდა გააგრძელა.

სულავეანიკის ბრინჯაოს მედალი

ლევონი (ტელეფონით, ჩვენი სპეც. კორ.), ადგილობრივ სპორტის სახასილგოში დიდ ინტერესს იწვევს „ბურჯესტინის“ ცენტრალური საბჭოს მოფარებაში პირად-გუნდური პირველობა უნივერსიადის პროგრამით. შეჯიბრებაში 300 სპორტსმენი ჩაება.

ასპარეზობა დაწითი მეტროლებმა გასწვს. სარბიულზე 5 თბილისელი სტუდენტი გამოდიოდა. ბრძოლა თავიდავად დაძაბულად წარიმართა. ეს გასაგებია, ვინაიდან საერთო გუნდურ ჩათვლაში ქულებს მხოლოდ 8 საუკეთესო შედეგი იძლევა.

ფინალის გზა მეტად ძნელი და დამაწყველი გამოდგა. პირველი საფეხურის შემდეგ 38 სპორტსმენი გამოფითა შეჯიბრებაში, მათ შორის, თბილისელები ტ. გოგოლაძე და ვ. ქათამაძე. შ. სულავეანიკი, თ. კობიძე, ი. ვახროვაშვილი შედარებით იოლად დაძაბეს წინააღმდეგობა და მეოთხედფინალში გავიდნენ. ნახევარფინალის საფეხურისთვის კობიძეს ვ მოგება არ ეყო და მან მკაფურებლებში გადაინაცვლა. სულავეანიკი ამჯერადვე შესანიშნავად იფარისკავა და III საპრიზო ადგილი დაისაკუთრა. ქების ღირსაა

ახალგაზრდა ვახროვიც, რომელიც IV ადგილზე აღმოჩნდა. ჩემპიონის სახელი მოიპოვა ვ. გოგოლაძე, II ადგილზეა პ. სლევკოვი (ორივე — რსფსრ).

რაპირისტ ქალთა ტურნირში ბელორუსიელთა უპირატესობა აშკარა იყო (ფინალში 4 სპორტსმენი გავიდა). აღსანიშნავია, რომ სწორედ ამ რესპუბლიკის წარმომადგენლებმა დიკავეს I-IV ადგილები. ჩემპიონი გახდა ს. ალიკო, II ადგილზეა მ. შაკოლიანი, III — ს. სოლოდატოვა.

ჩვენი სპორტსმენებიდან ნახევარფინალში გავიდნენ ნ. ლაბაძე (იგი ტრაფიკის გამო გამოეთიშა შეჯიბრებას), ნ. ჩახვაშვილი და ს. ზვანიძე, რომელთაც შესაბამისად XI-XII ადგილები დაიკავეს.

პირადი პირველობის შემდეგ გაიმართა გუნდური შეჯიბრება. წინასწარ შეხვედრებში ჩვენი დამწითი მეტროლები ყოველთვის მოფარებას შეხვდნენ და გაიმარჯვეს — 9:4. ნახევარფინალში თბილისელ სპორტსმენთა პირისპირ წარსდება რსფსრ-ს ძლიერი კოლექტივი, რომლის შემადგენლობაშიც I-III ადგილებზე გასული სპორტსმენები გამოდიდნენ.

ამ შეხვედრაში განსაკუთრებით გამოიჩინა თავი სულავეანიკი, რომელმაც შედეგად ორი ბრძოლა მოიგო და ამით ახალგაზრდა კოლექტებს გამარჯვების სტიმული მისცა. როცა ანგარიში იყო 6:2 რსფსრ-ს ნაკრების სასარგებლოდ და 10 შეხვედრიდან მათ მხოლოდ 2 მოგება სჭირდებოდათ, ქართულმა სპორტსმენებმა შეძლეს ძალუბის მიბოლიწყება და მრისხანე მეტოქესთან გამარჯვება მოიპოვეს.

ფინალში თბილისელი სტუდენტები მოსკოველებს შეხვდნენ. 9 ორთაბრძოლის შემდეგ ჩვენი გუნდი მინიმალური ანგარიშით (5:4) უგებდა მეტოქეს. აქ ახალგაზრდა მოფარებავე კობიძის სახსებლოდ უნდა ითქვას, რომ იგი მხარში ამოუდგა ნაკრების ლიდერს სულავეანიკს და 4 შეხვედრიდან ოთხზე მოიგო. ქართველმა სტუდენტებმა I ადგილი დაისაკუთრეს.

შედმიწვევით საინტერესო იყო ქალთა შეხვედრები. ჩვენმა მოფარებავეებმა მეოთხედფინალში სძლიეს სომხეთის გუნდს, მაგრამ ფინალის საფეხურისთვის ბრძოლა ბელორუსის უძლიერეს ნაკრებთან წაატყა. საბოლოოდ ისანი III ადგილზე დარჩნენ. აღსანიშნავია ახალგაზრდა სპორტსმენების დ. ბუნრაშვილისა და ნ. ლაბაძის ოსტატობა. მათ სპეციალისტების დიდი მოწონება დაიმსახურეს.



— დიმიტრი ბრძანაძე? სულითა და გულით გილოცავთ საპატიო წოდებას. თქვენი ბიჭების შრომებმაც ხომ უნდა აღვნიშნოთ ეს ამბავი. ბიჭებს კარგად ყოფნა იქნება ყველაზე კარგი საჩუქარი? რა უფრო გვიმარჯვებდა აუცილებლად უნდა მოგათავიათ. გვინტერესებს, რა უფრო გვიამოვნებდა? აჰ, ეს რა საჩუქარია, დავუცინოთ? გოგონს დედამ ყურბილი დადო, მოგვიბრუნდა და ნაწყენმა თქვა: — ყველაზე ძვირფასი საჩუქარი თერთმეტი მიხაკი იქნებაო.

ქალებმა გაოცებით გადასდეს ერთ-მანეთს.

მხოლოდ მე და მამას არ გავკვირვებია. თერთმეტი მიხაკი მართლაც სიმბოლური საჩუქარი იქნებოდა. თერთმეტი ბიჭი თერთმეტი ივლისს გაგზავნილი ჩემპიონები. დიმიტრი მწველელი ჩემს თავს იკიდებ უფრო ამაღლდა.

სტუდენტები ცივად დაგვემშვიდობნენ და წავიდნენ.

— კაცი გე ყოფილა, — თქვა მამამ.

— მეგონა, — ამწინებას მოგვთხოვდა სურვილსა ფიზიკის მასწავლებელიყო, — დიმიტრი თქვა დედა.

— ხელო დიდი ბაზარში წადი, თერთმეტი მიხაკი იყიდე, ბიჭთან ერთად მიდი დიმიტრისთან და ყველას მთავრად მთულოცე, — უთხრა მამამ დედას.

სანამ ხმამაღალი კამათი არ დაიწყო. — მე მგონია, ქელები არ არის საჭირო, — თქვა მამამ.

— როგორ გუგადებთ! — თქვა თამარევერცხლილმა მამაკაცმა, რომელსაც დღეს პირველად ვხვდავდი.

— ქელები აუცილებელია. რას იტყვის ხალხი! — დაუმატა მაგიდის კუთხეში მჯდარმა შუახნის ქალმა.

— თუ ოჯახს გაუჭირდება, ნათესავები აქ არა ვართ? — სრინწინის ხმით წარმოთქვა, მამას გვერდით რომ კაცი იჯდა.

მამამ თავი დააქნა, რაც იმას ნიშნავდა, რომ დანებდა.

დაიწყეს სატელეს ხორაგის სიის შედგენა.

— ათი კილო ლობიო! — თქვა ერთმა და ქალაქის დიდი ფურცლის თავში ლობიო წამოიხიმა.

— ოც კილო ბრინჯი! — დახმინა დიდულაშა ძიამ.

— ხახვი, მწვანელი, თევზი, ნივთი, ყველი, ხორცი...

მეორე ოთახში ტახტზე უპატრონოდ დასვენებული ბაბუაყენი აღარავის ახსოვდა.

გულმოსული გავვარდი ეზოში. სადარბაზოსთან გვიე კანკავა იდგა.

— თქვენები ძალიან შეწუხებული არიან, არა? — მეტოხა გვიემ.

— კი, ძალიან. ქელების საქმეს ჩარხავენ, — მიუგვიემ.

ამ დროს აიღვიძნა ძახილი მომესმა. შინ მიხმობდნენ.

— ბაბუაშენს ძალიან უყვარდა ვეზბურთი, განსაკუთრებით თქვენი გუნდის დიდი მოტრფელი იყო. ხვალ პანაშვილზე შენი მეგობრებით საპატიო ყარაულში უნდა დადგეთ, — მითხრა უცნობმა ძიამ, ალბათ, ნათესავმა. მამამ მამას და ბაბუაყენის დიდილოგი გამახსენა:

„ღუბავე ჩვენი გვარის ერთადერთი გამბრძოლებელი, ხომ? მთელი დღე რომ ტლინგაობს და ბურთს დასდებს, ესაა საქმე! ქეების სასაცილო არ გაგზავნის. ჩვენს გვარში ჯერ ფისკულტურელი არავინ ყოფილა. შევრცხვებით!“

მე უყვარდა. საწყალ ბაბუას სპორტი განსაკუთრებით, ფეხბურთი. ჩვენ პირველ პანაშვილზე გაიმართლები ვიდეით ბაბუას კუბოს გარშემო. სამგლოვიარო პროცესიონს დიდძალი ხალხი გაჰყვა. შტინია, ქელებზე უფრო მეტი დაბრუნდა. შეიქნა დანა-ჩანგლისა და ჭურჭლის ხმაური.

ხალხმა სამივე ოთახში და შეუბანდნენი გამოილი სუფრა სწრაფად შეკასო. ბეგრე უადგილოდ დარჩა. ისინი სადარბაზოსთან შეიკრიბნენ რიგის მთლოდნენი.

თამაშის არჩევას ბარე ბი წუთი დასჭირდა. ყველა უარზე იყო. ბოლოს ერთი ბღენი კაცი, როგორც იქნა, მოტყუეს და სუფრის თავს წამოაბრძანეს.

თამაშამ პირველად ბაბუას ხსოვნის საღვთვრებლად შეკვა. ბეგრე ილაპარაკა. ცამდე აიყვანა პირდაპირ. რა არ თქვა: დიდი პატრონობა, სამშობლოს უდიდესი მოჭირბახულები და ქობაგო, ქართული ერის სასიკეთლო და თავდადებული მყოლიო.

სინამდვილეში კი ბაბუა ერთი თავმდაბალი და უბრუნებელი კაცი იყო, მთვლელი ცხოვრობდა და მთელი სიცოცხლე ვენახს შეაღია.

თამაშის ბრძანებით სუფრასთან მიმიწვიეს. დაიწყო შევილივლების საღვთვრებელი. ჩაის ტიკიტი უხდრზედ იცლებოდა და ხმამაღალი ლაპარაკი დაიწყო, სუფრის ბოლოში გადაინახრანა კიდე ვიღავდამ. ამ შემწვიდან წასული ბაბუა უკვე აღარავის ახსოვდა.

თავი აკრიდეს

ვ. ი. ლენინის დაბადების 100 წლისთავს მიეძღვნა ფოთის საქალაქო პირველობა მძლეოსნურ კროსში.

1500 მეტრზე ქალთა რბენაში ყველას აჯობა ვ. ლოლუამ (სამედიცინო სასწავლებელი) — 5.42.0. 4 კილომეტრზე მთასპარეზე კაბუკებში იმარჯვა მ. აბზიანიძემ (პირობელორაციის ტექნიკური) — 15.22.0. 8 კილომეტრზე რბენაში მოიგო მ. კვებლიანი — 35.25.0, ხოლო ყველაზე გრძელ, 10-კილომეტრიან მინილოზე — ზ. ხოფერიამ (ყველა — პირობელორაციის ტექნიკური) — 37.35.0.

გუნდურ ჩათვლაში გაიმარჯვეს ვაჟებში — პირობელორაციის ტექნიკურის, ქალებში — სამედიცინო სასწავლებლის კოლექტივებში.

შეჯიბრებას თავი აარიდეს მე-2 სამკერვალო ფაბრიკის, ელექტროაპარატების ქარხნის, პროფტექნიკური სასწავლებლის სპორტსმენებმა.

ბ. ბასილია,
(ჩვენი კორ.)
ფოთი.

ამ შეხვედრაში განსაკუთრებით გამოიჩინა თავი სულავეანიკი, რომელმაც შედეგად ორი ბრძოლა მოიგო და ამით ახალგაზრდა კოლექტებს გამარჯვების სტიმული მისცა. როცა ანგარიში იყო 6:2 რსფსრ-ს ნაკრების სასარგებლოდ და 10 შეხვედრიდან მათ მხოლოდ 2 მოგება სჭირდებოდათ, ქართულმა სპორტსმენებმა შეძლეს ძალუბის მიბოლიწყება და მრისხანე მეტოქესთან გამარჯვება მოიპოვეს.

ფინალში თბილისელი სტუდენტები მოსკოველებს შეხვდნენ. 9 ორთაბრძოლის შემდეგ ჩვენი გუნდი მინიმალური ანგარიშით (5:4) უგებდა მეტოქეს. აქ ახალგაზრდა მოფარებავე კობიძის სახსებლოდ უნდა ითქვას, რომ იგი მხარში ამოუდგა ნაკრების ლიდერს სულავეანიკს და 4 შეხვედრიდან ოთხზე მოიგო. ქართველმა სტუდენტებმა I ადგილი დაისაკუთრეს.

შედმიწვევით საინტერესო იყო ქალთა შეხვედრები. ჩვენმა მოფარებავეებმა მეოთხედფინალში სძლიეს სომხეთის გუნდს, მაგრამ ფინალის საფეხურისთვის ბრძოლა ბელორუსის უძლიერეს ნაკრებთან წაატყა. საბოლოოდ ისანი III ადგილზე დარჩნენ. აღსანიშნავია ახალგაზრდა სპორტსმენების დ. ბუნრაშვილისა და ნ. ლაბაძის ოსტატობა. მათ სპეციალისტების დიდი მოწონება დაიმსახურეს.

ბ. მახვი,
სსრ კავშირის დამხმარებელი მწვრთნელი.

სპორტის ხანმოკლე გამოდგა. ერთ დღეს ოჯახს დიდი უბედურება დაატყდა თავს: მოულოდნელად გარდაიცვალა ბაბუა ვიორგი. ცნებაში, ალბათ, ჯერ კიდევ გაეცხვებული არ იყო, სახლი ნათესავებმა და მშობლებმა რომ ააფეს. მოვიდნენ დედას ბიძაშვილები, მამიდაშვილები, დედაშვილები, მამას ასეთივე ნათესავები, და მოეწყო სახელდასრულო თათბირი. მე ბაბუა ძალიან შემეცოდა.

მასზე ფიქრებში ვიყავი ჩაფლული და მოთათბირეთ ყურს არ ვუგდებდი, —
დახასრული. იმ. „ლელო“
№№ 89, 42, 44, 48, 50, 58.

სანამ ხმამაღალი კამათი არ დაიწყო. — მე მგონია, ქელები არ არის საჭირო, — თქვა მამამ.

— როგორ გუგადებთ! — თქვა თამარევერცხლილმა მამაკაცმა, რომელსაც დღეს პირველად ვხვდავდი.

— ქელები აუცილებელია. რას იტყვის ხალხი! — დაუმატა მაგიდის კუთხეში მჯდარმა შუახნის ქალმა.

— თუ ოჯახს გაუჭირდება, ნათესავები აქ არა ვართ? — სრინწინის ხმით წარმოთქვა, მამას გვერდით რომ კაცი იჯდა.

მამამ თავი დააქნა, რაც იმას ნიშნავდა, რომ დანებდა.

დაიწყეს სატელეს ხორაგის სიის შედგენა.

— ათი კილო ლობიო! — თქვა ერთმა და ქალაქის დიდი ფურცლის თავში ლობიო წამოიხიმა.

— ოც კილო ბრინჯი! — დახმინა დიდულაშა ძიამ.

— ხახვი, მწვანელი, თევზი, ნივთი, ყველი, ხორცი...

მეორე ოთახში ტახტზე უპატრონოდ დასვენებული ბაბუაყენი აღარავის ახსოვდა.

გულმოსული გავვარდი ეზოში. სადარბაზოსთან გვიე კანკავა იდგა.

— თქვენები ძალიან შეწუხებული არიან, არა? — მეტოხა გვიემ.

— კი, ძალიან. ქელების საქმეს ჩარხავენ, — მიუგვიემ.

ამ დროს აიღვიძნა ძახილი მომესმა. შინ მიხმობდნენ.

— ბაბუაშენს ძალიან უყვარდა ვეზბურთი, განსაკუთრებით თქვენი გუნდის დიდი მოტრფელი იყო. ხვალ პანაშვილზე შენი მეგობრებით საპატიო ყარაულში უნდა დადგეთ, — მითხრა უცნობმა ძიამ, ალბათ, ნათესავმა. მამამ მამას და ბაბუაყენის დიდილოგი გამახსენა:

„ღუბავე ჩვენი გვარის ერთადერთი გამბრძოლებელი, ხომ? მთელი დღე რომ ტლინგაობს და ბურთს დასდებს, ესაა საქმე! ქეების სასაცილო არ გაგზავნის. ჩვენს გვარში ჯერ ფისკულტურელი არავინ ყოფილა. შევრცხვებით!“

მე უყვარდა. საწყალ ბაბუას სპორტი განსაკუთრებით, ფეხბურთი. ჩვენ პირველ პანაშვილზე გაიმართლები ვიდეით ბაბუას კუბოს გარშემო. სამგლოვიარო პროცესიონს დიდძალი ხალხი გაჰყვა. შტინია, ქელებზე უფრო მეტი დაბრუნდა. შეიქნა დანა-ჩანგლისა და ჭურჭლის ხმაური.

ხალხმა სამივე ოთახში და შეუბანდნენი გამოილი სუფრა სწრაფად შეკასო. ბეგრე უადგილოდ დარჩა. ისინი სადარბაზოსთან შეიკრიბნენ რიგის მთლოდნენი.

თამაშის არჩევას ბარე ბი წუთი დასჭირდა. ყველა უარზე იყო. ბოლოს ერთი ბღენი კაცი, როგორც იქნა, მოტყუეს და სუფრის თავს წამოაბრძანეს.

თამაშამ პირველად ბაბუას ხსოვნის საღვთვრებლად შეკვა. ბეგრე ილაპარაკა. ცამდე აიყვანა პირდაპირ. რა არ თქვა: დიდი პატრონობა, სამშობლოს უდიდესი მოჭირბახულები და ქობაგო, ქართული ერის სასიკეთლო და თავდადებული მყოლიო.

სინამდვილეში კი ბაბუა ერთი თავმდაბალი და უბრუნებელი კაცი იყო, მთვლელი ცხოვრობდა და მთელი სიცოცხლე ვენახს შეაღია.

თამაშის ბრძანებით სუფრასთან მიმიწვიეს. დაიწყო შევილივლების საღვთვრებელი. ჩაის ტიკიტი უხდრზედ იცლებოდა და ხმამაღალი ლაპარაკი დაიწყო, სუფრის ბოლოში გადაინახრანა კიდე ვიღავდამ. ამ შემწვიდან წასული ბაბუა უკვე აღარავის ახსოვდა.

კვლი ფიზიკური



„ეს იყო ჩემი პირველი გამარჯვება“

ეს იყო 1927 წელს. ცნობილი ქართველი სპორტის მოღვაწის ი. კიხიძის თაოსნობით ახალ სენაკში პირველი ცხენოსნური სპორტული გუნდი შეიქმნა. მარულა, თარხია, მოქნევა. ხალხური ცხენოსნობის სახეობები. სწორედ ამ სახეობებში მართავდა შეჯიბრებებს ახალნაყოფილი გუნდი, რომლის ერთ-ერთი წამყვანი მხედარიც გვიქვ ივანიძე გახლდათ.

... შემოდგომის შიანი დღეა. დასავლეთისკენ გადაშდარი მზე ოქროს სხივებით დასთამაშებს ტუბურის პირას გაშლილ ლამაზ ქალას. მივდამხე ზღვა ხალხს მოუყრია თავი. ყველა სულმოუთქმელად ელის მარულის დაწყებას. ბედურებზე ამხედრებული, ადვილმომარჯვებული ცხენოსნები თვალს არ აშორებენ მსახის წითელ ალამს. აი, ალამი შეიხრა და მოახარეწენი ელვის სასწრაფოდ მისწვდნენ ადგილს. პირველი, მეორე, მესამე, მეოთხე შემობრუნდა. დაწინაურდნენ ორნი: კ. ქობაშაძე და გ. ივანიძე. გულშემატკივრები ომახიანი შეძახილებით ხან ერთ მხედარს აქეზებენ, ხან მეორეს. ბოლოს იძალა გვიქვს წახლა ცხენმა „ჩრქვეშა“ და პირველი მიიჭრა ფინიშთან.

— ეს იყო ჩემი პირველი გამარჯვება საჯარო შეჯიბრებაში და იგი არასოდეს დამავიწყდება, — კმაყოფილებით იგონებს გვიქვ, რომლის სპორტული ბიოგრაფია ამ დღემდე სულ უფრო მდიდარი და საინტერესო ხდება.

... ივანიძის ცხოვრებაში წარუშლელი კვალი დასტოვა 1952 წელს მოსკოვში გამართულ ასპარეზობაში წარმატებამ. ეს იყო ეროვნული ცხენოსნური სპორტის დიდი დემონსტრაცია. ის დღე მოსკოველ მკურნელებსაც დიდხანს ემახსოვრებათ. მოვლანზე ერთმეორის მიყოლებით მიჰქროდნენ მხედრები და ექვსმეტრიან ანძაზე ვერცხლის თასს ზედიზედ ტყორცნიდნენ ისრებს. ვერც ერთმა ვერ შიდაწია საწადელს. და აი, ივანიძის რიგია. გააქენა ცხაკილმა მხედარმა ცხენი, მოვიდა მშვილდს და თასიც ძირს დაეშვა. მკურნელები ტაშის გრიალით მიესალმნენ გამარჯვებულს.

ვინ მოსთვლის, რამდენი ასეთი სახსებლო ეპიზოდის მოგონება შეიძლება გ. ივანიძის ცხოვრებლად.

ამას წინათ დეაწმოსილ მხედარს 65 წლისთავი გადაუხადეს ცხაკიელებმა. ამგლარი სპორტსმენის მიმართ ბევრი გულბოძილი ხიტყვა ითქვა და იგი ნახვებით იმსახურებს ამას. წანმრთელობა და წარმატებები ავსურავთ გვიქვ ივანიძეს.

ცხაკიეა.

(ჩვენი კორ.)

სურათზე: გ. ივანიძე.

სტადიონში

გვჭონდა მორიგი რაღაც უგუნდო იყო. უსასიამოვნო მძვინვარე ვერ ვითხვებ, მოგვირიადა. მეცხადინების შემდეგ ვიდექ უცნობები მოვიდნენ. მწვრთნელმა შეგვიჩინა, ჯიბიდან რაღაც ქალაქი ამოიღო და გვიჩინა:

— თქვენ ფეხბურთის ანბანს უკვე დაეუფლეთ. ასლა საჭიროა გამოცდილება მიიღოთ მოზრდილთა გუნდებში. უფროსმა ამხანაგებმა ასე გადაწყვიტეს: გვიე კანკავა, ნიკო კახიანი, სურაბ კოსტავა და შურიკლა ვაშალიანი. „ნაკადული“ ჩაირიგა. ფირუზ ქუჭულაშვილი, კახი ბაღურაშვილი, სლავა კირთაძე, გვიე გოდერძიშვილი თამაშებენ „მუჭურაში“, თემო ნაკვალაძე, ჯიბი და ნოდარ გოდერძიშვილები — „სინათლეში“.

ჩვენ არაფერი, მაგრამ ძმები რაღად დაამორჩნენ ერთმანეთს? დიმიტრი მწვრთნელმა სამ ჯგუფად დაგვყო. უკნობებმა თვალთერება დაგვიწყეს. გვიგონა, გასაყიდად მივყავდით. უქესები არ იქნებოდა, ყველა ერთად გვეთამაშა, ერთ გუნდში გაგზავნილიყავით? უფროსმა ბიებმა ალბათ ჩვენზე უკეთ იცნა.

ყველას გული დაგვიწყდა. უცებ წარმოვიდგინე, ვეთამაშებთ რომელიმე გუნდს. მეტოქეთა შორის ვხედავ ჩვენს ფირუზ ქუჭულაშვილს ან თემო ნაკვალაძეს. როგორ უნდა ვითამაშო მათ წინააღმდეგ?

— კარ კითხამაშებ და ის იქნება! — შინ ისე მივედით, ერთმანეთისთვის სხვა არ გავიყვია. სპორტულ მოედანზე ჩვენი ერთ პატარა ბიჭებს ფეხბურთის თამაში გაეჩაღებინათ.

თმობალი „ლურჯი“ უკვე ფეხს იდგამდა.

ბ. ჯაფარიძე.

რ 3350 კულტურის დიდი მოაზრების იმედგამეფის ქურნალმა „თეატრი და ცხოვრება“ (№ 8) 1912 წელს ქართულ საზოგადოებრიობას აუწყა: „მხატვარ ვალერიან სიდამონ-ერისთავს დაუმადებია ჭადრაკის ასალი კოჭები: ქართულები, ლეკები, ქართველი მეფე-დედოფალი და საქართველოს ციხე-მურჯები. როგორც შევიტყუო, მხატვარი ერთ-ერთ გამოფენაზე გააოფენს ამ თავის ასალ ნაწარმოებთ“. ცნობამ საერთო ინტერესი გამოიწვია.

იმ ხანად ახალგაზრდა მხატვარი ვ. სიდამონ-ერისთავი (1889-1943 წ. წ.) მოსკოვში ცხოვრობდა და გატაცებით მუშაობდა ქართული წრის გამორეწვის წარსულის ამსახველი ტილოების შექმნაზე. იგი ამბობდა: „ქართული მხატვრობას არა აქვს ისტორიული ფერწერა და მე ჩემი შემოქმედება მას უნდა მივუძღვნა“. სწორედ მამის მოაზრება სიდამონ-ერისთავმა მოსკოვსა და პეტერბურგში თავისი ნამუშევრების გამოფენა.

ლეკი და გლეხი განსხვავდება ერთმანეთსგან: ზოგი წვერულაშენიანია, ზოგი მხოლოდ უღვამიანი, ზოგი სახე დაღარული, ზოგიც — ახალგაზრდა. მეტოქეთა ლაშქარს ჩაცმულობა და ფერიც განასხვავებს.

ყველა „პაიკი“ ქაშარხანაჯლიანია. ასისთავს ხმალიც აკიდა წელზე და წითელი მდიდრული ქულაჟაც აცვია, რაც მის უფროსობაზე მიგვანიშნებს.

ლაზიერი ქართველი დედოფალია. მას დიდებული, ოქროს სირმით გაწყობილი ქართული კაბა აცვია და თავზე დედოფლის გვირგვინი მსურავს. ფიგურა მუქი ყაფისფერია.

კიდევ ერთი საყურადღებო ნიშანი: ყველა ქართველი მოშრის სახეს დაძაბული, მტრისადმი სიძულვილის გამო-მხატვარი გამომეტყველება აქვს.

რაკი კომპლექტი სრული არ არის და ზოგიერთი ფიგურა დუმიტარეკულია, ვფიქრობთ, რომ მხატვარს ბოლო-მდე არ მიუყვანია განზრახული. მას არც შემდეგ უცდია ახალგაზრდობის ჩანაფერის განხორციელება, როცა სახელგანთქმული მხატვარ-დეკორატორი და სამხატვრო აკადემიის პროფესორი გახდა.

ვ. სიდამონ-ერისთავის ნამუშევარი მხატვრული ჭადრაკია. ასეთი ჭადრაკი ბევრ ხალხს აქვს. ფიგურებში ერთმანეთს მოტივები ჩანს: შრომისა და ბრძოლის იარაღი, ჩაცმულობა, ზნე-ჩვეულება და სხვ. ქართველი მხატვრის ჭადრაკი, ამას გარდა, სხვა რამითაც არის საყურადღებო.

მხატვარი ამბობს: „მე დავიბადე ყვარულში, ილია ჭავჭავაძის სახლში. ყრობა კახეთში გავატარე. ჩემ სამშობლო კუთხეს და მის ბუნებას კარგად ვიცი“. ალბათ, პატარა ვალერიანს შინ ბევრჯერ სმენია ლეკობისაზე, რის გამოც წარსულში კახეთი და ქართლი გამუდმებით შეუწყებელი იყო. ჩანს, ბავშვობაში გაფიქრებულმა ღრმა კვლით გაავლო მომავალი შემოქმედის მესხიერებაში. მხატვარმა ჭადრაკში ერთმანეთს დაუპირისპირა მოძალადე ლეკები და აღმოსავლეთ საქართველოს გლეხები.

დასასრულს ერთი შენიშვნა: გამოითქვა აზრი, რომ სასუვენიროდ ქართული მხატვრული ჭადრაკი შექმნას: ჩვენი აზრით, ასეთი ჭადრაკის ავტორი სწორედ ისე უნდა მიუდგეს საქმეს, როგორც ვ. სიდამონ-ერისთავი: გაითვალისწინოს ქართული ხალხის უძველესი საქადრაკო კულტურა, ძველი ქართული ფიგურების ნიმუშები (ჩვენ მოგვითხოვს XII და XVII-XVIII საუკუნეების ფიგურები) და ისიც, რომ ჩვენი დროის ჭადრაკის დედოფალი ქართული ქალია.

თ. გიორგაძე.



ქართული მხატვრული ჭადრაკი

საზოგადოების წინაშე იგი წარსდება საყურადღებო ესკიზებითაც — „გორგო სააკაძე ბრძოლის წინ მტრის მოლოდინში“, „საომარად მზადება სვესურებისა“ და სხვ. ამ გამოფენამ თბილისშიც (1913 წ.) დიდი მოწონება გამოიწვია.

მკვლევარმა ვ. სიდამონიძემ (ზემოთ მოყვანილი ამონაწერი მან მოგვაცოცხლა) ამოიღო ყველა, მონაწილეობდა თუ არა ეს ჭადრაკი სიდამონ-ერისთავის გამოფენებში. როგორც ჩანს, იგი გამოფენილი არ ყოფილა.

ამ ჭადრაკს მხატვრის ვაჟის — თბილისის ვ. სარაჯიშვილის სახელობის კონსერვატორიის პრორექტორი თ. სიდამონ-ერისთავის ოჯახში მივაკვლიეთ. როგორც სურათზე ხედავთ, ფიგურებს მართლაც ერთმანეთი იერი აქვთ. კომპლექტი, სამწუხაროდ, სრული არ აღმოჩნდა. დაკულია ძირითადად „ქართული ლაშქარი“: ლაზიერი (ქართველი დედოფლის სახით), ეტარი (ქართული ციხე-სიმაგრე), კუ (ქართული ლაშქრის ოფიცრის, ასისთავის სახით) და ნ-ნ პაიკი (თეთრები — გრძელწიბრიანი, ფაფახიანი ლეკები, შავები — მოკლეწიბრიანი, კახურქუდიანი კახელ-ქართული გლეხები). აღმოჩნდა აგრეთვე ორი ლეკის დაუმთავრებელი ფიგურა.

ყველა ფიგურა ხისაა, ისტატურად გამოჭრილი. საინტერესოა, რომ ყველა

KOPANA • ФУТБОЛ • УНБУХАТТИ • LABDARUGAS •

საინტერესო „ლაპირება“

„**თუ ჩვენ წლებულს მსოფლიო ჩემპიონობას მოვიპოვებთ, დეპუტატების თანახმად, სამუდამოდ უნდა მივიღოთ ეთიულ რიმეს თასი, — განაცხადა ბრაზილიის ფეხბურთის ფედერაციის წარმომადგენელმა. — ამ შემთხვევაში უნდა დაწესდეს რიმიე ახალი პრიზი იმ გუნდებისთვის, რომლებიც შემდგომში მოიპოვებენ მსოფლიოს ჩემპიონობას. ამიტომ ჩვენ ვცისრულობთ დაეწესოს ახალი თასი, რომელიც ბევრად უფრო ძვირფასი და ლამაზი იქნება, ვიდრე ახლანდელია.“**

როგორც ცნობილია, ეთიულ რიმეს თასის სამუდამოდ დასაქურების შესახებ იტალიელებსა და ურუგვაელებსაც იქვე, მაგრამ ამ ქვეყნების ფედერაციები გერჩეობით არაფერს ამბობენ ახალი გილდოს დაწესების თაობაზე.

მოემზადებლად ურტყამს. მოდი და ებრძოლე მას და თანაც მეკარისთვის ისოდენ უხერხულ პირობებში.

თუ ჩილისა და ინგლისის მსოფლიოს ჩემპიონატებში ვერავინ მიპაბა ფონტენს, რომელმაც შეეცაში 13 გოლი გაიტანა, ახლა, ბენქსის აზრით, შესაძლოა ამ რეკორდის მოხსნა.

ლიტვი კლუბები. ნაკრების ძირითად მეკარე მანუარევიჩს მოსვენებას არ აძლევს „სანტოსი“, ხოლო „სან-პაულუს“ სურს დაეუფლოს როჩეს და ეს მაშინ, როცა ირრეე მოთამაშე ახლა მექსიკისთვის სამზადისით უნდა იყოს გართული.

ფ. ვალკარმეჯის პროგნოზი

ჩალიის ნაკრების მწვრთნელმა ფ. ვალკარმეჯიმ, რომელსაც ფრთხილად თავმჯავებელი კაცის რეპუტაცია აქვს, ამის წინაშე ეტრინალისტებთან ილაპარაკა მსოფლიო პირველობის პრობლემაზე. — არის მხოლოდ 6 ნაკრები, რომელთაც შეუძლიათ იბრძოლონ მექსიკაში ჩემპიონობის მოსაპოვებლად. ესენი არიან ინგლისის, ბრაზილიის, ფრანსის, სსრ კავშირის, მექსიკისა და იტალიის გუნდები.

ვალკარმეჯის აზრით, აკლიმატიზაციის პროცესს დაახლოებით ერთი თვე მოუხდებია, მაგრამ მაღალმთიანეთის პრობლემა არც ისე რთულია, როგორც ზოგს წარბოლდებია. მას არ შეუძლია გადამწყვეტი როლი ითამაშოს, თუმცა მასპინძლებს ერთგვარად უმსუბუქებს ამოცანას.

„უამრავი გოლი გავა“

ესე მიაჩნია ინგლისის ნაკრების მეკარე გ. ბენქსს, რომლის აზრითაც მექსიკის მსოფლიო ჩემპიონატი თავისი შედეგანობით ყველა წინამორბედს გადააჭარბებს.

— საქმე ისაა, რომ მექსიკაში მეკარეებს ძალიან გაუჭირდებათ, — განაგრძობს ბენქსმა. — ზღვის დონიდან 2.300 მეტრზე ნიაფი საყმობა ძლიერია, რაც ძალიან აძნელებს დარტყმის მოგერიებას. ისეთი თავდასხმული, როგორც ბელეა, ყოველგვარი პოზიციიდან,

„პრ გამეორდება!“

ბულგარალი მიმომხილველები დიდ ყურადღებას უთმობენ თეიანთი გუნდის მზადებას მსოფლიო პირველობისთვის. მათი აზრით, გუნდის ეს მესამე გამოცდა ფინალში გაიკლებით უფროსი უნდა გამოდგეს, ვიდრე პირველი იყო.

პირველად, 1962 წელს, ბულგარელებმა 2 მატჩი წააგეს და მხოლოდ ერთი დამთავრეს ფრედ. ბურთების შეფარდება იყო 1:7. ინგლისში მათი შედეგი კიდევ უფრო გაუარესდა: სამივე წაგება, ბურთების შეფარდება 1:8.

„ეს შედეგი არ გამეორდება!“ — ირწმუნებია ბულგარელებმა. სპორტულ მიმომხილველებსაც მიაჩნიათ, რომ მათი გუნდი ახლა კარგადაა მომზადებული.

„არ გამეორდება!“

ბულგარალი მიმომხილველები დიდ ყურადღებას უთმობენ თეიანთი გუნდის მზადებას მსოფლიო პირველობისთვის. მათი აზრით, გუნდის ეს მესამე გამოცდა ფინალში გაიკლებით უფროსი უნდა გამოდგეს, ვიდრე პირველი იყო.

„უამრავი გოლი გავა“

ესე მიაჩნია ინგლისის ნაკრების მეკარე გ. ბენქსს, რომლის აზრითაც მექსიკის მსოფლიო ჩემპიონატი თავისი შედეგანობით ყველა წინამორბედს გადააჭარბებს.

— საქმე ისაა, რომ მექსიკაში მეკარეებს ძალიან გაუჭირდებათ, — განაგრძობს ბენქსმა. — ზღვის დონიდან 2.300 მეტრზე ნიაფი საყმობა ძლიერია, რაც ძალიან აძნელებს დარტყმის მოგერიებას. ისეთი თავდასხმული, როგორც ბელეა, ყოველგვარი პოზიციიდან,

„არ გამეორდება!“

ბულგარალი მიმომხილველები დიდ ყურადღებას უთმობენ თეიანთი გუნდის მზადებას მსოფლიო პირველობისთვის. მათი აზრით, გუნდის ეს მესამე გამოცდა ფინალში გაიკლებით უფროსი უნდა გამოდგეს, ვიდრე პირველი იყო.

„არ გამეორდება!“

ბულგარალი მიმომხილველები დიდ ყურადღებას უთმობენ თეიანთი გუნდის მზადებას მსოფლიო პირველობისთვის. მათი აზრით, გუნდის ეს მესამე გამოცდა ფინალში გაიკლებით უფროსი უნდა გამოდგეს, ვიდრე პირველი იყო.

საქონი საქონი

● რმში, 20 მარტი. დღეს აქ გაიმართა ფეხბურთში ევროპის ქვეყნების ჩემპიონთა თასისა და თასების მფლობელთა თასის 1969 წლის გათამაშებათა ნახევარფინალური მატჩების კენჭისყრა. ჩემპიონთა ტურნირში მეტოქენი ასე დაწვედნენ: „ლეგია“ (ვარშავა) — „ფინენორდი“ (როტერდამი), „ლიდს იუნაიტედი“ (ინგლისი) — „ხელტაიკი“ (გლაზგო). თასების მფლობელთა თასის გათამაშების ნახევარფინალში ზაბუეს „გურნიკი“ (პოლონეთი) „რომას“ (იტალია) შეხვდება, ხოლო „მანჩესტერ სიტის“ (ინგლისი) — გფრ-ის გუნდს „შალკე 04“.

● თეირანი, 20 მარტი. „მეგობრობის თასზე“ აქ მიმდინარე ტრადიციულ საერთაშორისო ტურნირში მორიგ წარმატებას მიაღწიეს ცსკა-ს ფეხბურთელებმა: მათ ანგარიშით 1:0 სძლიეს თურქეთის გუნდს. ახლა ცსკა ფინალში ირანის „მეიკანს“ ეთამაშება.

● სარტოვპა (ჩეხოსლოვაკია), 20 მარტი. ადგილობრივი „სპარტაკის“ ფრენბურთულ ვაეა გუნდმა ევროპის ქვეყნების ჩემპიონთა თასის გათამაშების მეოთხედფინალურ მატჩში დაამარცხა გფრ-ის „მიუნსტერი“ — 3:0.

● ლენინგრადი, 20 მარტი. მძლეობანთა ზამთრის საქალაქო პირველობაში თ. კონდრაშოვამ 100 მეტრზე თარგბრენში 13,9 წამი აგებნა, რაც 0,2 წამით სობს მისსავე მსოფლიო მიღწევას.

15 ათასი სალვადორალი

სალვადორალი გულშემატკივრები სულაც არ იბიბებენ სპეციალისტების აზრს, რომელთაც მათი გუნდი სრულ აუტსაიდერად მიაჩნიათ სსრ კავშირის, მექსიკისა და ბელგიის გუნდებთან ბრძოლაში. მათ არც ამხანაგური მატჩების წაგება აშფოთებთ და დარწმუნებული არიან, რომ ეს გუნდი მექსიკაში თავს გამოიჩინებს.

სალვადორში ძალიან ბევრი აღმოჩნდა მექსიკაში გამგზავრების მსურველი. აღდგომბრივმა ტურისტულმა ორგანიზაციებმა დიდი მუშაობა გააჩაღეს და უკვე გაამზადეს საბურთები 15 ათასი მსურველისა, რომლებიც მაისის ბოლოს მექსიკაში გაემგზავრებიან. ეს ერთ-ერთი ყველაზე უფრო მრავალრიცხოვანი ტურისტული დელეგაცია იქნება მექსიკაში.

15 ათასი სალვადორალი

სალვადორალი გულშემატკივრები სულაც არ იბიბებენ სპეციალისტების აზრს, რომელთაც მათი გუნდი სრულ აუტსაიდერად მიაჩნიათ სსრ კავშირის, მექსიკისა და ბელგიის გუნდებთან ბრძოლაში. მათ არც ამხანაგური მატჩების წაგება აშფოთებთ და დარწმუნებული არიან, რომ ეს გუნდი მექსიკაში თავს გამოიჩინებს.

სალვადორში ძალიან ბევრი აღმოჩნდა მექსიკაში გამგზავრების მსურველი. აღდგომბრივმა ტურისტულმა ორგანიზაციებმა დიდი მუშაობა გააჩაღეს და უკვე გაამზადეს საბურთები 15 ათასი მსურველისა, რომლებიც მაისის ბოლოს მექსიკაში გაემგზავრებიან. ეს ერთ-ერთი ყველაზე უფრო მრავალრიცხოვანი ტურისტული დელეგაცია იქნება მექსიკაში.

მექსიკის საზოგადოებრივი

ფეხბურთი. აერდობრტის სტადიონი. **დღეს:** საქართველოს პირველობა. ასე (თბილისი) — „იმერეთი“ (თერჯოლა). დასაწყისი 12 ს.

მომტარონი. დელისის მიდამოები. **დღეს:** სსრ კავშირის ჩემპიონატის I ეტაპი. დასაწყისი 13 ს.

მელამონობა. „ლოკომოტივის“ სტადიონი. **23-24 მარტი.** 1964-65 წლებში დაბადებულ მოსწავლეთა პირად-გუნდური რესპუბლიკური საგზაფხულო შეჯიბრება. დასაწყისი 10 ს. **23-25 მარტი.** 1952-53 წლებში დაბადებულ მოსწავლეთა რესპუბლიკური პირად-გუნდური საგზაფხულო შეჯიბრება. დასაწყისი 14 ს. სპორტის სასახლე. **24 მარტი.** XVII ოლიმპიური თამაშების ჩემპიონის რ. შავლაყაძის პრიზის გათამაშება. მონაწილეობენ: ევროპისა და სსრ კავშირის ჩემპიონი ვ. გავრილოვი, სპორტის ოსტატები ვ. სკოტოვი, თ. მდინაძე, ა. მონსანოვი, ნ. სავანელიძე, ვ. ბოლშოვი, ა. ლაზარევი, ნ. ბრინეკეა და სხვ. მთავარი მსაჯე — ლენინის სახელობის სასოფლო-სამეურნეო აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, ტექნიკურ მეცნიერებათა დოქტორი. სსრ კავშირის ექსპერტ-დამენი სიმაღლეზე ხტობაში, პროფესორი ვ. შვაცაბაია, დასაწყისი: ქალები — 17 ს., ვაჟები — 19 ს.

კ მ ი ე რ ი დ ა ნ —

ორ წელიწადში ერთხელ

გერმანელ ფაშისტთაგან ბუდაპეშტის განთავისუფლების 25 წლისთავს ეძღვნება სპორტული ფილმების დიდი საერთაშორისო ფესტივალი, რომელიც ამერიიდან ყოველ ორ წელიწადში ერთხელ გაიმართება.

ფესტივალზე წარმოდგენილი იქნება სასწაულო ფილმები, დოკუმენტური რეპორტაჟები, ტურიზმისადმი მიძღვნილი კინოფერები და ტელეფილმები.

ინგლისელთა დახმარებით

გარნიდის „რეალის“ ძველმა კონკურენტმა „ბარსელონამ“ გადაწყვიტა ბოლოს და ბოლოს ანგარიში გაუსწოროს თავის მეტოქეს და სათანადო ნაბიჯები გადადგა: გუნდის დირექტორატმა მოიწვია ორი კარგად ცნობილი ინგლისელი სპეციალისტი, რომლებსაც ივალეობათ მუშაობის გარდა მნა „ბარსელონაში“ და მისი ბრძოლისუნარიანობის ამაღლება. მენეჯერად დანიშნულია ვ. ბუკინკეპი, რომელიც წლების განმავ-

ლობში „ლუტონ ტაუნის“ ხელმძღვანელი იყო, ხოლო ახალი მწვრთნელის — ტედ დრეიკის სახელი ბევრ რამეს ეუბნება ფეხბურთის მოყვარულებს. 30-ან წლებში იგი ინგლისის № 1 ფეხბურთელი და „არსენალის“ პოპულარული ცენტრალური თავდასხმელი იყო.

ადრე ესპანეთში ძალიან კრიტიკულად უტყვოვლი. მით უმეტეს, ინგლისელი მწვრთნელების მიწვევას. ახლა „ბარსელონამ“ მიპაბა „სევილიას“, რომელსაც ავსტრიელი მეკარეელი უღვას სათავეში.

ლობში „ლუტონ ტაუნის“ ხელმძღვანელი იყო, ხოლო ახალი მწვრთნელის — ტედ დრეიკის სახელი ბევრ რამეს ეუბნება ფეხბურთის მოყვარულებს. 30-ან წლებში იგი ინგლისის № 1 ფეხბურთელი და „არსენალის“ პოპულარული ცენტრალური თავდასხმელი იყო.

ადრე ესპანეთში ძალიან კრიტიკულად უტყვოვლი. მით უმეტეს, ინგლისელი მწვრთნელების მიწვევას. ახლა „ბარსელონამ“ მიპაბა „სევილიას“, რომელსაც ავსტრიელი მეკარეელი უღვას სათავეში.